

РЕШЕНИЕ

№ 27028

гр. София, 06.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Жана Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на
прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4511** по описа за **2026**
година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния
кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания
(ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията,
чрез процесуалния представител Е. М., срещу Решение № 847 от 09.03.2026 г., постановено по
НАХД № 16121/2025 г. постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение
(НО), 14-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 27 / 16.09.2025 г.,
издадено от И. Ц. Д. – Председател на Комисия за регулиране на съобщенията (КРС), с което на
„А1 БЪЛГАРИЯ” ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 5000 (пет хиляди) лева на
основание чл. 326а, ал. 2 от Закон за електронните съобщения (ЗЕС) за нарушение чл. 37, ал. 4,
предл. 1, във връзка с ал. 2 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост
на национално значими номера от националния номерационен план.

В жалбата се излагат доводи, че съдебното решение е постановено при нарушения на
материалния и процесуалния закон. Касаторът твърди, че в НП ясно и конкретно са посочени
всички относими и необходими обстоятелства, свързани с осъщественото нарушение. Твърди, че
в АУАН и НП ясно е записано, че в заявление № МТЕЕ2024122911248376 за преносимост на
мобилен телефонен номер [ЕГН] абонатът е посочил изрично, че желае процедурата по пренасяне
на номера бъде стартирана от приемащия доставчик от момента на подаване на заявлението,
съгласно чл. 33, ал. 2, т. 5 от ФС, т. е. незабавно, което в конкретния случай е 29.12.2024 г., в 12:31

часа. Сочи, че тези обстоятелства не са взети предвид в обжалваното решение, което е довело до неправилни решаващи мотиви, както и не са взети предвид и разпоредбите на ФС. Счита, че относимите по случая доказателства са събрани по делото и са представени на съда, но същият не ги е интерпретирал правилно, алтернативно - изключил ги е от доказателствения материал, без да се мотивира за това свое решение, като по този начин е постановил немотивиран съдебен акт. Твърди, че бездействието на А1 да изпрати заявлението за преносимост до даряващия доставчик в срока от 2 часа от подаването, довело до нарушението, описано в НП, не се оспорва от самия оператор. Счита също така, че по никакъв начин в хода на производството не е ограничено правото на защита на наказаното лице, описани са всички събрани по случая доказателства, които са спомогнали актосъставителя и АНО да формират извод за извършено нарушение по чл. 326а, ал. 2 от ЗЕС. Излага още, че в АУАН и НП ясно е посочено, къде е седалището на дружеството, както и неговия адрес на управление. - [населено място], [улица]. Твърди, че в случая чл. 28 от ЗАНН не може да бъде приложим. Моли съда да отмени обжалваното решение и постановите друго, с което да потвърди НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В открито съдебно заседание касационният жалбоподател – редовно призован се представлява от юрк. Д., която счита, че материалният закон не е приложен правилно. Моли да се уважи касационната жалба.

Ответникът – „А1 България“ ЕАД, чрез представени писмени бележки, счита, че са налице съществени процесуални нарушения, които водят до отмяна на процесното НП. Твърди, че при определяне на нарушението КРС не е посочило в пълнота материалноправната норма, която освен посочване на ФС, трябва да посочи конкретните привръзки с разпоредбите, които описват този процес, и които на основание ФС са посочени в Процедура по преносимост и в приложение № 1 към нея. Счита, че в НП не са описани ясно и подробно действията и стъпките съгласно ФС във връзка с Процедурата за преносимост на мобилни номера и Приложение № 1, като съответно не е пълно и ясно описано материалноправната норма, която се твърди, че е нарушена. Моли съда потвърди първоинстанционното решение като правилно и законосъобразно. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура прокурор дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София - град, XV – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав приема, че решението е валидно и допустимо. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

По повод постъпил сигнал/жалба, на 12.03.2025 г. и 13.03.2025 г. била извършена проверка на „Йеттел България“ ЕАД и на „А1 България“ ЕАД. Проверката била извършена в офисите на дружествата, както следва: офис на „Йеттел“ - [населено място],[жк], Бизнес парк С., сграда № 6 и офис на „А1“ - [населено място], [улица]. След проверката Х. Н. Д. - инспектор при КРС,

съставил Констативен протокол № С-ХД-019/12.03.2025 г. и Констативен протокол № С-ХД-020/13.03.2025 г.

В протоколите били отразени данни, извлечени от информационните системи на операторите, включително относно подаденото на 29.12.2024 г. в 12:31 часа заявление № MTEL2024122911248376 за преносимост на мобилен телефонен номер [ЕГН], както и информация за последващите действия по обработването му. В хода на проверката били изискани и приобщени към преписката относими документи и електронни записи, удостоверяващи времето на подаване на заявлението и времето на изпращането му към даряващия доставчик.

Въз основа на анализ на събраните данни проверяващите приели, че заявлението не било изпратено от приемащия доставчик „А1 България“ ЕАД до даряващия доставчик „Йеттел България“ ЕАД в рамките на двучасовия срок по чл. 37, ал. 4 от Функционалните спецификации, а е било изпратено на 05.01.2025 г. в 01:25 часа. За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № С-012/07.05.2025 г. срещу „А1 България“ ЕАД, който бил връчен на юрисконсулта на дружеството. При връчването му юр.к. Ш. го е подписала с възражения, като е изтъкнала, че не се съгласява с изложените данни за нарушението и ще депозира писмени възражения в срок.

Въз основа на така съставения АУАН административнонаказващият орган – Председателят на Комисията за регулиране на съобщенията, издал Наказателно постановление № 27/16.09.2025 г., с което на „А1 България“ ЕАД, на основание чл. 53, ал. 1, т. 5 вр. чл. 83, ал. 1, т. 1 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС), била наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. за нарушение на чл. 37, ал. 4, предл. 1 във връзка с ал. 2 от Функционалните спецификации.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при ангажиране на административнонаказвателната отговорност са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и е налице необосновано и формално приложение на материалния закон, които в съвкупност са довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя и до постановяване на незаконосъобразен санкционен акт. Приел е, че макар в наказателното постановление да са посочени дата и час на подаване на заявлението (29.12.2024 г., 12:31 часа), номер на заявлението, телефонен номер, както и твърдяна дата и час на изпращане към даряващия доставчик, описанието на нарушението не изяснява съставомерните факти в необходимата степен. Съдът е приел също така, че не е изяснено „мястото“ на нарушението по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН по начин, който да е релевантен към твърдяното бездействие. Допълнил е също така, че в НП не са посочени и индивидуализирани достатъчно доказателствата, които потвърждават нарушението (чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН) по начин, който да позволява проверяемост, доколкото тази непълнота влияе пряко върху правото на защита, тъй като „А1“ не може да се защити срещу конкретни технически констатации, ако те не са ясно индивидуализирани като доказателствен източник в рамките на обвинението. Въззивният съд е приел, че не е доказано по несъмнен и категоричен начин осъществяването на твърдяното нарушение във вида, по който е вменено с атакуваното наказателно постановление. Според съда по делото обаче доказателствата не позволяват с необходимата степен на сигурност и проверяемост да се установи, че в рамките на двучасовия срок не е предприето дължимото действие по стартиране на процедурата, нито че посоченият в НП момент на „изпращане“ отразява първичен, обективно проверим технически факт, удостоверен чрез системни записи и времеви печати от съответната платформа/интерфейс за обмен между операторите.

Тези изводи се споделят от настоящия решаващ състав.

Основателно е прието, че в оспореното НП описанието на нарушението не изяснява съставомерните факти в необходимата степен. Не е индивидуализирано еднозначно какво в

рамките на регламентираната технологична и административна процедура се приема за „стартиране“ на процедурата по преносимост и какъв точно е дължимият акт на поведение на приемащия доставчик в двучасовия срок. На следващо място, основателно е прието от СРС, че процедурата по преносимост по своя характер включва последователни стъпки (регистрация на заявление, въвеждане / валидация на данни, генериране и изпращане на заявка / файл към даряващия доставчик, обмен на потвърждение и др.) Именно затова в един санкционен акт, който ангажира отговорност за неспазване на срок „до 2 часа“, е необходимо ясно и безусловно да бъде посочено коя точно стъпка се приема за изпълнение на задължението „изпраща подаденото заявление“ и какво се счита за неизпълнение – техническо неизпращане, организационно забавяне, грешка в данните, отложено действие по обработката или друго. Споделят се доводите на СРС по отношение на извода, че в разглеждания случай описанието се свежда до твърдение, че заявлението е подадено в 12:31 ч., а „А1“ не го е изпратило до „14:31 ч.“ Това обаче действително не конкретизира съставомерното бездействие с нужната прецизност, тъй като остава неясно дали „изпращането“ е конкретното електронно съобщение / транзакция към даряващия доставчик, дали е свързано с определен интерфейс / платформа / система и дали има междинни задължителни валидиращи действия и кога именно се приема, че срокът започва да тече в технически смисъл.

Без да е необходимо да се преповтарят (аргумент от чл. 221, ал. 2 от АПК), съдът споделя мотивите на СРС относно неизясняване на мястото на нарушението, по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Предвид изложеното, като е отменил наказателното постановление районният съд е постановил правилно решение, което трябва да бъде оставено в сила, а касационната жалба, като неоснователна, трябва да се отхвърли.

При този изход на спора на ответника по касационната жалба трябва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 66. 46 евро (130 лева), определено на основание чл. 63д от ЗАНН, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, XV - ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 847 от 09.03.2026 г. постановено по НАХД № 16121/2025 г. постановено от СРС, НО, 14-ти състав.

ОСЪЖДА Комисия за регулиране на съобщенията да заплати на „А1 България“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], възнаграждение за юрисконсулт в размер на 66. 47 евро.

Решението не подлежи на обжалване.